

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2021. gada 28. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Biodīzeļdegvielas tirgus – Atbalsta shēma, ar ko ievieš no akcīzes nodokļa samaksas atbrīvotas biodīzeļdegvielas kvotas – Izmaiņas atļautā atbalsta shēmā – Izmaiņas kvotu piešķiršanas kritērijos – Iepriekšējās paziņošanas Eiropas Komisijai pienākums – Regula (EK) Nr. 659/1999 – 1. panta c) punkts – Jēdziens “jauns atbalsts” – Regula (EK) Nr. 794/2004 – 4. panta 1. punkts – Jēdziens “izmaiņas esošajā atbalstā”

Apvienotajās lietās no C-915/19 līdz C-917/19

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar 2019. gada 28. novembra lēmumu un kas Tiesā registrēti 2019. gada 12. decembrī, tiesvedībās

Eco Fox Srl (C-915/19),

Alpha Trading SpA unipersonale (C-916/19),

Novaol Srl (C-917/19)

pret

Fallimento Mythen SpA (C-915/19),

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali,

Ministero dello Sviluppo economico (no C-915/19 līdz C-917/19),

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-915/19),

piedaloties:

Oil.B Srl unipersonale,

Novaol Srl (C-915/19),

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Fallimento Mythen SpA,

Ital Bi-Oil Srl,

Cereal Docks SpA,

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (C-916/19 un C-917/19),

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*] (referents), ceturtās palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*] un tiesnesis M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Alpha Trading SpA unipersonale* un *Novaol Srl* vārdā – *F. Francica* un *C. Rossi, avvocati*,
- *Fallimento Mythen Spa* vārdā – *O. Grandinetti* un *A. Di Todaro, avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *A. Collabолletta, avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P. Stancanelli* un *F. Tomat*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 107. un 108. pantu, Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 734/2013 (2013. gada 22. jūlijs) (OV 2013, L 204, 15. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 659/1999”), kā arī Komisijas Regulu (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Regulu Nr. 659/1999 (OV 2004, L 140, 1. lpp.).
- 2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar tiesvedībām starp *Eco Fox Srl* (C-915/19), *Alpha Trading SpA unipersonale* (C-916/19) un *Novaol Srl* (C-917/19), no vienas puses, un *Fallimento Mythen SpA* (C-915/19), *Ministero dell’Economia e delle Finanze* (Ekonomikas un finanšu ministrija, Itālija), *Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare* (Vides, sauszemes un jūras aizsardzības ministrija, Itālija), *Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali* (Lauksaimniecības, pārtikas un mežkopības politikas ministrija, Itālija), *Ministero dello Sviluppo economico* (Ekonomikas attīstības ministrija, Itālija) (no C-915/19 līdz C-917/19) un *Agenzia*

delle Dogane e dei Monopoli (Muitas un monopolu dienests, Itālija) (C-915/19), no otras puses, par izmaiņām Eiropas Komisijas atļautā atbalsta shēmā, ar kuru ir paredzēts atvieglots nodokļu režīms biodīzeļdegvielai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 659/1999

- 3 Regulas Nr. 659/1999 1. pantā “Definīcijas” bija paredzēts:

“Šajā regulā:

[..]

- b) “pastāvošais atbalsts” ir:

[..]

- ii) atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome;

[..].

- c) “jauns atbalsts” ir atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

[..].”

- 4 Šīs regulas 2. panta “Paziņojums par jaunu atbalstu” 1. punktā bija noteikts:

“Ja regulās, kas pieņemtas saskaņā ar [LESD 109.] pantu vai citiem attiecīgiem tā noteikumiem, nav paredzēts kas cits, tad par visiem projektiem piešķirt jaunu atbalstu attiecīgā dalībvalsts laikus paziņo Komisijai. [..]”

- 5 Minētā regula, kas bija piemērojama pamatlietas faktisko apstākļu norises laikā, tika atcelta un aizstāta ar Padomes Regulu (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Regula Nr. 794/2004

- 6 Regulas Nr. 794/2004 4. pants “Vienkāršota procedūra paziņošanai par dažām izmaiņām esošajā atbalstā” ir formulēts šādi:

“1. Regulas [Nr. 659/1999] 1. panta c) punkta nolūkiem izmaiņas esošajā atbalstā ir jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar kopējo tirgu. Tomēr esošas atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājumu par summu līdz 20 % apmērā neuzskata par esoša atbalsta izmaiņām.

2. Par šādām turpmāk minētām izmaiņām esošā atbalstā paziņo, izmantojot vienkāršoto paziņojuma veidlapu, kas iekļauta II pielikumā:

[..]

c) stingrāku kritēriju noteikšana atļautas atbalsta shēmas piemērošanai, atbalsta intensitātes samazinājums vai attaisnoto izdevumu samazinājums.

[..]”

Itālijas tiesības

Ministrijas dekrēts Nr. 256/2003

- 7 2003. gada 25. jūlija *decreto ministeriale n. 256 “Regolamento concernente le modalità di applicazione dell’imposta agevolata sul prodotto denominato biodiesel, ai sensi dell’articolo 21 del decreto legislativo 26 ottobre 1995, n. 504”* (Ministrijas dekrēts Nr. 256 “Noteikumi par samazinātas akcīzes nodokļa likmes piemērošanas kārtību produktam, ko apzīmē kā biodīzeļdegvielu, 1995. gada 26. oktobra Likumdošanas dekrēta Nr. 504 21. panta izpratnē” (2003. gada 12. septembra *GURI* Nr. 212, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “Ministrijas dekrēts Nr. 256/2003”) 4. panta 2. punktā bija paredzēts:

“Ja [no akcīzes nodokļa atbrīvotas biodīzeļdegvielas] pieprasītie daudzumi pārsniedz 1. punktā minēto robežvērtību, sadalījumu veic saskaņā ar šādu kārtību:

- a) pirmajā pārpalikuma gadā katram pieprasījuma iesniedzējam 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētos biodīzeļdegvielas daudzumus, kas izteikti tonnās, un 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto ražošanas jaudu, kas arī izteikta tonnās, pārvērš procentos no kopējām vērtībām un reizina attiecīgi ar 0,6 un 0,4. Iegūto vērtību summu reizina ar koeficientu, kas vienāds ar to, cik lielā mērā iepriekšējā gadā un līdz kārtējā gada 31. maijam ir izmantotas par šiem diviem gadiem piešķirtās kvotas. Jaunām iekārtām un pirmajam darbības gadam šie koeficienti attiecīgi ir nulle un 0,1. Iegūtā vērtība ir katra pieprasījuma iesniedzēja īpatsvars kvotu sadalījumā. Ja šā aprēķina rezultātā piešķirtais daudzums ir lielāks par pieprasīto, pārpalikums tiek sadalīts starp pārējiem pieprasījumu iesniedzējiem saskaņā ar to pašu kritēriju;
- b) turpmākajos gados katram pieprasījumu iesniegušajam uzņēmumam piešķir daudzumu, kas ir vienāds ar mēneša vidējiem daudzumiem, kuri iepriekšējā gadā un kārtējā gadā līdz 31. maijam ir nodoti patēriņam, reizinātu ar 12. Visas pārpalikušās kvotas piešķir, piemērojot a) apakšpunktā minētos kritērijus. Ja dalības pieprasījumus ir iesnieguši uzņēmumi, kuriem iepriekšējā gadā nav tikušas piešķirtas [kvotas], pieprasītie daudzumi, kas vajadzības gadījumā var tikt koriģēti, izmantojot a) apakšpunktā minētos kritērijus, tiek piešķirti, prioritāri izmantojot iepriekš minētās pārpalikušās kvotas un vajadzības gadījumā proporcionāli samazinot piešķirtās [kvotas].”

Ministrijas dekrēts Nr. 156/2008

- 8 2008. gada 3. septembra *decreto ministeriale n. 156 “Regolamento concernente le modalità di applicazione dell’accisa agevolata sul prodotto denominato “biodiesel” ai sensi dell’articolo 22-bis, del decreto legislativo 26 ottobre 1995, n. 504”* (Ministrijas dekrēts Nr. 156 “Noteikumi par samazinātas akcīzes nodokļa likmes piemērošanas kārtību produktam, ko apzīmē kā biodīzeļdegvielu, 1995. gada 26. oktobra Likumdošanas dekrēta Nr. 504 22. *bis* panta izpratnē” (2008. gada 11. oktobra *GURI* Nr. 239, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “Ministrijas dekrēts Nr. 156/2008”) 3. panta 4. punktā bija noteikts:

“Piešķiramās kvotas sadala starp 1. punktā minētajiem uzņēmumiem saistībā ar pieprasītajām vispārējām kvotām, ņemot vērā attiecīgo parasto jaudu, ko aprēķina, saskaitot 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto daudzumu vidējo rādītāju un 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto uzņēmuma ikgadējo ražošanas jaudu, un abi [šie rādītāji] ir izteikti attiecībā pret kopējām vērtībām un reizināti attiecīgi ar 0,55 un 0,45. Aprēķinot parasto jaudu, ņem vērā tikai tos uzņēmumus, kas pieprasa vispārējās kvotas. Šajā punktā minēto sadalījumu 2008. gadam veic ne vēlāk kā 60 dienas pēc 11. panta 3. punktā minētā paziņojuma publicēšanas un attiecībā uz 2009. un 2010. gadu – līdz katra gada 28. februārim.”

Ministrijas dekrēts Nr. 37/2015

- 9 2015. gada 17. februāra *decreto ministeriale n. 37 “Regolamento recante modalità di applicazione dell’accisa agevolata sul prodotto denominato biodiesel nell’ambito del programma pluriennale 2007-2010, da adottare ai sensi dell’articolo 22-bis del decreto legislativo 26 ottobre 1995, n. 504”* (Ministrijas dekrēts Nr. 37 “Noteikumi par samazinātas akcīzes nodokļa likmes piemērošanas kārtību produktam, ko apzīmē kā biodīzeļdegvielu, saistībā ar daudzgadu plānu 2007.–2010. gadam, kas jāpieņem 1995. gada 26. oktobra Likumdošanas dekrēta Nr. 504 22. *bis* panta izpratnē” (2015. gada 1. aprīļa *GURI* Nr. 76, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Ministrijas dekrēts Nr. 37/2015”) 1. pants ir formulēts šādi:

“1. [Ministrijas dekrēta Nr. 256/2003] 4. panta 2. punkts ir pārformulēts šādi:

“2. Ja [no akcīzes nodokļa atbrīvotas biodīzeļdegvielas] pieprasītie daudzumi pārsniedz 1. punktā minēto robežvērtību, sadalījumu veic saskaņā ar šādu kārtību:

- a) pirmajā pārpalikuma gadā katram pieprasījuma iesniedzējam 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētos biodīzeļdegvielas daudzumus, kas izteikti tonnās, un 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto ražošanas jaudu, kas arī izteikta tonnās, pārvērš procentos no kopējām vērtībām un reizina attiecīgi ar 0,5 un 0,5. Iegūto vērtību summu reizina ar koeficientu, kas vienāds ar to, cik lielā mērā iepriekšējā gadā un līdz kārtējā gada 31. maijam izmantotas par šiem diviem gadiem piešķirtās kvotas. Jaunām iekārtām un pirmajam darbības gadam šie koeficienti attiecīgi ir nulle un 0,125. Iegūtā vērtība ir katra pieprasījuma iesniedzēja īpatsvars kvotu sadalījumā. Ja šā aprēķina rezultātā piešķirtais daudzums ir lielāks par pieprasīto, pārpalikums tiek sadalīts starp pārējiem pieprasījumu iesniedzējiem saskaņā ar to pašu kritēriju;
- b) turpmākajos gados katram pieprasījumu iesniegušajam uzņēmumam piešķir daudzumu, kas ir vienāds ar mēneša vidējiem daudzumiem, kuri iepriekšējā gadā un kārtējā gadā līdz 31. maijam ir nodoti patēriņam, reizinātu ar 12. Pārpalikušās kvotas piešķir proporcionāli pieprasījumu iesniegušo uzņēmumu ražošanas jaudai. Ja dalības pieprasījumus ir iesnieguši uzņēmumi,

kuriem iepriekšējā gadā nav piešķirtas [kvotas], tiem piešķirami daudzumi tiek noteikti, izmantojot a) apakšpunktā minētos kritērijus, un tie tiek piešķirti, proporcionāli samazinot piešķirtās [kvotas].”

- 10 Saskaņā ar Ministrijas dekrēta Nr. 37/2015 2. panta 1. punktu:

“[Ministrijas dekrēta Nr. 156/2008] 3. panta 4. punkts ir pārformulēts šādi:

“4. Piešķiramās kvotas sadala starp 1. punktā minētajiem uzņēmumiem saistībā ar pieprasītajām vispārējām kvotām, ņemot vērā attiecīgo parasto jaudu, ko aprēķina, saskaitot 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto daudzumu vidējo rādītāju un 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto uzņēmuma ikgadējo ražošanas jaudu, un abi [šie rādītāji]] ir izteikti attiecībā pret kopējām vērtībām un ir reizināti attiecīgi ar 0,5 un 0,5. Aprēķinot parasto jaudu, ņem vērā tikai tos uzņēmumus, kas pieprasa vispārējās kvotas.”

- 11 Ministrijas dekrēta Nr. 37/2015 3. pantā ir paredzēts:

“Neskarot vēsturiskos datus, saskaņā ar kuriem katram uzņēmumam tika atļauts piedalīties programmās un saņemt biodīzeļdegvielas ar samazinātu nodokļa likmi kvotas, attiecībā uz 2006., 2007., 2008. un 2009. pārskata gadu šī produkta kvotu apjoms minētajiem uzņēmumiem ir izmainīts, ņemot vērā kritērijus, kas ir paredzēti attiecīgi 1. un 2. pantā.”

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 12 Pamatlietu pamatā ir prasības, ko *Eco Fox*, *Alpha Trading* un *Novaol* iesniedza *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija). Lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-916/19 un C-917/19 pamatā esošie faktiskie apstākļi un argumenti būtībā ir analogiski lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-915/19 pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem un argumentiem, turklāt katrā šajā lietā uzdotsais prejudiciālais jautājums ir identisks.
- 13 Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-915/19 pamatā esošie faktiskie apstākļi un argumenti ir šādi.
- 14 Lai veicinātu valsts biodīzeļdegvielas tirgus izveidi, Itālijas Republika ar secīgiem likumdevīgiem aktiem paredzēja trīs dažādas daudzgadu pasākumu programmas. Šīs programmas saņēma Komisijas iepriekšēju apstiprinājumu saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.
- 15 *Consiglio di Stato* (Valsts padome) ar diviem spriedumiem atcēla atsevišķas šo likumdevīgo aktu normas, proti, Ministrijas dekrēta Nr. 256/2003 4. panta 2. punktu un Ministrijas dekrēta Nr. 156/2008 3. panta 4. punktu. Abas atceltās normas attiecās uz kritērijiem, saskaņā ar kuriem biodīzeļdegvielas ražotājiem tiek piešķirti no akcīzes nodokļa atbrīvoti produkta daudzumi.
- 16 Lai nodrošinātu atbilstību šiem spriedumiem, Ekonomikas un finanšu ministrs pieņēma Ministrijas dekrētu Nr. 37/2015, ar kuru atceltās normas tika pārformulētas.
- 17 *Eco Fox* bija viens no biodīzeļdegvielas ar samazinātu nodokļa likmi kvotu saņēmējiem saistībā ar attiecīgajām programmām. Tā cēla prasību *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), lūdzot atcelt Ministrijas dekrētu Nr. 37/2015, norādot, ka šajā ministrijas dekrētā ir paredzēts jauns valsts atbalsts.

- 18 Ar 2018. gada 26. jūlija spriedumu šī tiesa noraidīja šo prasību. Tā tostarp nosprieda, ka ar Ministrijas dekrētu Nr. 37/2015 nav ieviesta jauna valsts atbalsta programma, bet gan ar atpakaļejošu spēku, negrozot programmu ilgumu, ir noteikti atsevišķi biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas nodokļu atvieglojumi, kvotu piešķiršanas koeficienti pēc tam, kad *Consiglio di Stato* (Valsts padome) bija atcēlusi normas, kurās bija noteikti iepriekšējie kritēriji, un ka līdz ar to nebija pienākuma šo ministrijas dekrētu paziņot Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.
- 19 *Eco Fox* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, kurā tas tostarp apgalvoja, ka pamatlietā aplūkots valsts tiesiskais regulējums esot jauns valsts atbalsts, jo iepriekšējais tika atcelts ar atpakaļejošu spēku, vai katrā ziņā – atbalsts, ar kuru tiek izmainīts iepriekš pastāvošais atbalsts, par kuru saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu bija iepriekš jāpaziņo Komisijai.
- 20 *Fallimento Mythen*, biodīzeļdegvielas ražošanas uzņēmums, uzskata prasību par daļēji nepieņemamu un pilnībā nepamatotu.
- 21 Iesniedzējtiesa uzsver, ka ar Ministrijas dekrēta Nr. 37/2015 1. un 2. pantu nav pagarināts jau paredzēto atbalstu ilgums, bet ir izmainīti šo atbalstu piešķiršanas kritēriji, nosakot jaunus noteikumus ar atpakaļejošu spēku. Šajā ziņā ir pilnībā nepārprotams šī ministrijas dekrēta 3. pants, kurā ir paredzēts, ka – neskarot vēsturiskos datus, saskaņā ar kuriem katram uzņēmumam tika atļauts piedalīties programmās un saņemt biodīzeļdegvielas ar samazinātu nodokļa likmi kvotas, attiecībā uz 2006.–2009. pārskata gadu, šī produkta kvotu apjoms šiem uzņēmumiem ir izmainīts, ņemot vērā kritērijus, kas ir paredzēti attiecīgi minētā ministrijas dekrēta 1. un 2. pantā.
- 22 *Eco Fox* iesniedzējtiesā apgalvo, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru visas valsts atbalsta izmaiņas ir iepriekš jāpaziņo Komisijai. Šīs tiesas ieskatā šajā ziņā norādītie spriedumi, proti, 2017. gada 27. jūnija spriedums *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania* (C-74/16, EU:C:2017:496) un 2009. gada 11. jūnija spriedums *AEM/Komisija* (T-301/02, EU:T:2009:191), tomēr nešķiet izšķiroši, jo tajos papildus principiāliem apgalvojumiem šķietami ir atsaucies attiecīgi arī uz aktiem, kas veido atbalstus, vai aktiem, ar kuriem atbalsts tika piešķirts arī jaunam atbalsta saņēmēju lokam.
- 23 Turklāt Komisija, izskatot kāda lietas dalībnieka sūdzību, šķietami esot zinājusi par Ministrijas dekrētu Nr. 37/2015, bet šajā ziņā nav uzsākusi tiesvedību pret Itālijas Republiku. Šis apstāklis varētu norādīt uz to, ka Komisija pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu nav uzskatījusi par tādu, ar kuru tiek ieviests jauns valsts atbalsts Savienības tiesību izpratnē.
- 24 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un lietā C-915/19 uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu, jo lietās C-916/19 un C-917/19 uzdotie jautājumi ir formulēti identiski:

“[...] Tiesai tiek lūgts noteikt, vai – ņemot vērā LESD 107. un 108. pantu, [Regulu Nr. 659/1999], [Regulu Nr. 794/2004], kā arī citas, iespējams, atbilstošās [Savienības] tiesību normas – valsts atbalstu, kas ir iepriekš jāpaziņo [...] Komisijai, veido tāds sekundārs normatīvs akts kā apstrīdētie noteikumi, kuri ir pieņemti ar Ministrijas dekrētu Nr. 37/2015 un kuri, tieši izpildot [*Consiglio di Stato* (Valsts padome)] spriedumus, ar kuriem ir daļēji atcelti iepriekšējie noteikumi, kuri jau bija paziņoti Komisijai, izmaina “ar atpakaļejošu spēku” samazinātās akcīzes nodokļa likmes biodīzeļdegvielai piemērošanas kārtību, ar atpakaļejošu spēku izmainot priekšrocību sadalījuma kritērijus uzņēmumiem, kuri to lūdz, nepagarinot nodokļu atvieglojumu programmas ilgumu”?

- 25 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 10. februāra lēmumu lietas no C-915/19 līdz C-917/19 tika apvienotas rakstveida procesam un sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 26 Ir jāatgādina, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi savas atbildības ietvaros noteiktā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā, kuru precizitāte Tiesai tāpat nav jāpārbauda, attiecas atbilstības prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja tostarp nav izpildītas Tiesas Reglamenta 94. pantā izvirzītās prasības attiecībā uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturu vai ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību normas interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, vai ja problēmai ir hipotētisks raksturs (spriedums, 2021. gada 3. jūnijs, *Bankia*, C-910/19, EU:C:2021:433, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Pirmkārt, tā kā *Fallimento Mythen* apgalvo, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu esot nepieņemami, jo esot pārkāptas Reglamenta 94. panta a) punktā noteiktās prasības, ir jāatgādina, ka, protams, pēc Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 10. februāra lēmuma iesniedzējtiesai tika nosūtīts lūgums sniegt informāciju, kurā tā tika aicināta precizēt visus atbilstošos faktiskos apstākļus, kas ļautu Tiesai sniegt atbildi uz tās jautājumiem, un izklāstīt attiecīgo valsts tiesību normu saturu. Atbildes uz šo lūgumu Tiesa saņēma 2020. gada 13. jūlijā.
- 28 Lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertā informācija, kas vēlāk tika papildināta, ir pietiekama, lai uzskatītu, ka Reglamenta 94. panta a) punktā paredzētās prasības ir izpildītas. Ir taisnība, ka iesniedzējtiesas atbildēs, uz kurām ir izdarīta atsauce iepriekšējā punktā, ir izklāstīts tikai atbilstošo valsts tiesību normu saturs un tādējādi tajās nav papildu precizējumu par strīdu pamatlietās faktiskajiem apstākļiem. Tomēr, kā var secināt no atbilstošajām valsts tiesību normām, kuras ir norādītas atbildēs uz Tiesas jautājumiem, lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertais faktisko apstākļu apraksts ļauj pietiekami saprast šo strīdu faktiskos apstākļus.
- 29 Otrkārt, kaut arī Itālijas valdība oficiāli neapstrīd lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, tā tomēr apgalvo, ka iesniedzējtiesa neesot norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā ir uzdevusi prejudiciālo jautājumu katrā no pamatlietām, bet esot vienīgi izklāstījusi apstākļus, kas ļauj uzskatīt, ka ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu nav ieviests valsts atbalsts. Tomēr no šiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai ar pamatlietā aplūkotajām izmaiņām ir ieviests “jauns atbalsts”, uz kuru attiecas LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums, un ka tā it īpaši uzskata, ka Tiesas judikatūra šajā jomā tai tieši neļauj atbildēt uz šo jautājumu.
- 30 Turklāt, lai gan, kā norāda *Fallimento Mythen*, uzdoto jautājumu formulējumā iesniedzējtiesa atbilstošo Savienības tiesību normu, kuru interpretāciju tā lūdz, uzskaitījumā vispārīgi atsaucas uz “citām, iespējams, atbilstošām [Savienības] tiesību normām”, pietiek norādīt, ka šī tiesa turklāt identificē konkrētas Savienības tiesību normas, kuras tā uzskata par atbilstīgām pamatlietās, proti, LESD 107. un 108. pantu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 un Regulas Nr. 794/2004 normas.

- 31 No tā izriet, ka iesniedzējtiesas sniegtā informācija ļauj Tiesai saprast arī iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par attiecīgo Savienības tiesību normu interpretāciju, kā arī saikni, ko tā ir konstatējusi starp šīm tiesību normām un pamatlietās piemērojamo valsts tiesisko regulējumu, jo Reglamenta 94. panta c) punktā paredzētās prasības tādējādi arī ir jāuzskata par izpildītām.
- 32 Līdz ar to lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemami.

Par lietas būtību

- 33 Ar prejudiciālajiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 107. un 108. pants, kā arī Regulas Nr. 659/1999 un Regulas Nr. 794/2004 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka izmaiņas Komisijas atļautā atvieglotā nodokļu shēmā biodīzeļdegvielai ir jāuzskata par jaunu atbalstu, uz ko attiecas paziņošanas pienākums atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam, ja ar šīm izmaiņām ar atpakaļejošu spēku tiek grozīti biodīzeļdegvielas, uz ko saskaņā ar šo shēmu attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme, kvotu sadalījuma kritēriji.
- 34 No Tiesas rīcībā esošās informācijas izriet, ka šo jautājumu pamatā ir virkne Komisijas lēmumu, ar kuriem tā secīgi 2002. gada 3. maijā (atbalsts N 461/2001) (OV 2002, C 146, 7. lpp.) (turpmāk tekstā – “2002. gada lēmums par apstiprināšanu”) ir atļāvusi sākotnējo atbalsta shēmu, pēc tam 2005. gada 21. jūnijā (atbalsts N 582/2004) (OV 2005, C 240, 21. lpp.) un 2008. gada 11. martā (atbalsts N 326/2007) (OV 2008, C 134, 1. lpp.) (turpmāk tekstā attiecīgi – “2005. gada lēmums par apstiprināšanu” un “2008. gada lēmums par apstiprināšanu”) – vēlākas šīs shēmas izmaiņas (turpmāk tekstā visi trīs lēmumi kopā – “attiecīgie lēmumi par apstiprināšanu”).
- 35 Komisija pieņēma katru no šiem lēmumiem pēc tam, kad Itālijas Republika saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu tai bija iepriekš paziņojusi attiecīgās atbalsta shēmas versiju. Savukārt nav apstrīdams, ka ar valsts tiesisko regulējumu, kura likumība ir strīdu pamatlietās priekšmets, tika grozīti saskaņā ar šo shēmu piešķirtās priekšrocības sadalījuma kritēriji, par šīm izmaiņām iepriekš nepaziņojot Komisijai atbilstoši šai tiesību normai. Lai gan Itālijas Republika uzskatīja, ka minētās izmaiņas nebija jāpaziņo, prasītājas pamatlietā – tās visas ir biodīzeļdegvielas ražotājas – iesniedzējtiesā apgalvo, ka šīs pēdējās minētās izmaiņas esot prettiesiskas, jo, ņemot vērā to būtisko apmēru, šīs izmaiņas Komisijai esot bijis jāpaziņo pirms to ieviešanas.
- 36 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saistībā ar valsts atbalsta kontroles sistēmu, kas ir ieviesta ar LESD 107. un 108. pantu, process atšķiras atkarībā no tā, vai atbalsti ir pastāvoši vai jauni. Lai gan pastāvošs atbalsts saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu var tikt likumīgi īstenots, kamēr Komisija nav konstatējusi tā nesaderību, LESD 108. panta 3. punktā ir paredzēts, ka par projektiem, ar ko ir plānots ieviest jaunu atbalstu vai grozīt pastāvošu atbalstu, iepriekš savlaicīgi ir jāpaziņo Komisijai un tie nevar tikt īstenoti, pirms procedūra nav beigusies ar galīgu lēmumu (spriedums, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Kā Tiesa jau ir norādījusi, LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums, kas precizēts Regulas Nr. 659/1999 2. pantā, ir viens no kontroles sistēmas, kas ar LESD ieviesta valsts atbalsta jomā, pamatelementiem (skat. it īpaši spriedumu, 2019. gada 5. marts, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Šajā ziņā Tiesa jau ir precizējusi, ka par jaunu atbalstu, uz ko attiecas LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums, ir jāuzskata pasākumi, kuri ir ieviesti pēc LESD spēkā stāšanās un kuru mērķis ir izveidot vai grozīt atbalstu, precizējot, ka šie grozījumi var attiekties

vai nu uz pastāvošu atbalstu, vai uz sākotnējiem projektiem, par kuriem paziņots Komisijai (spriedums, 2019. gada 14. novembris, *Dilly's Wellnesshotel*, C-585/17, EU:C:2019:969, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

39. Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta ii) apakšpunktu “pastāvošs atbalsts” ir definēts kā “atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome”. No tā izriet, ka konkrētajā gadījumā aplūkotā atbalsta shēma gan tās sākotnējā versijā, kas apstiprināta ar 2002. gada lēmumu par apstiprināšanu, gan grozītajās redakcijās, kuras apstiprinātas ar 2005. un 2008. gada lēmumiem par apstiprināšanu, ietilpst jēdzienā “pastāvošs atbalsts” šīs tiesību normas izpratnē.
40. Savukārt Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punktā jēdziens “jauns atbalsts” ir definēts kā “atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi”. Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmajā teikumā šajā ziņā ir paredzēts, ka “[Regulas Nr. 659/1999] 1. panta c) punkta nolūkiem izmaiņas esošajā atbalstā ir jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar [iekšējo] tirgu.”
41. Tādējādi, kā Tiesa ir nospriedusi, izmaiņas nevar kvalificēt kā tīri formālas vai administratīvas Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta izpratnē, jo tās var ietekmēt atbalsta pasākuma saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu (spriedums, 2013. gada 13. jūnijs, *HGA* u.c./Komisija, no C-630/11 P līdz C-633/11 P, EU:C:2013:387, 94. punkts).
42. Lai noteiktu, vai ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu ir ieviestas izmaiņas atbalsta shēmā, kas var ietekmēt tās saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu, un tādā gadījumā tās būtu jāuzskata par “izmaiņām esošajā atbalstā” un līdz ar to par “jaunu atbalstu”, uz kuru attiecas LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums, ir jāņem vērā gan šo izmaiņu raksturs un tvērums, gan Komisijas lēmumi, ar kuriem tā apstiprina šīs shēmas agrākās versijas (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 20. septembris, *Carrefour Hypermarchés* u.c., C-510/16, EU:C:2018:751, 39.–59. punkts).
43. Pirmkārt, attiecībā uz konkrētajā gadījumā aplūkoto izmaiņu raksturu un tvērumu ir jānorāda, ka ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu ar atpakaļejošu spēku ir tikuši grozīti kritēriji, saskaņā ar kuriem shēmas saņēmējiem uzņēmumiem tiek piešķirti tādi biodīzeļdegvielas daudzumi, uz kuriem attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme attiecībā uz 2006.–2009. pārskata gadu. It īpaši no Tiesas rīcībā esošās informācijas izriet, ka pirms šī tiesiskā regulējuma spēkā esošajās atbalsta shēmas versijās biodīzeļdegvielas, kurai ir piemērojama samazināta nodokļu likme, kvotu piešķiršanas kritēriji, kas tiesiskā regulējuma līmenī ir noteikti ar Ministrijas dekrētu Nr. 256/2003 un vēlāk ar Ministrijas dekrētu Nr. 156/2008, katra attiecīgā uzņēmuma ražošanas jaudai atstāja mazāk nozīmīgu lomu, jo sākotnējais sadalījuma koeficients 0,4 ar Ministrijas dekrētu Nr. 156/2008 tika palielināts uz 0,45 un, tieši pretēji, padarīja par nozīmīgāku katra attiecīgā uzņēmuma ražošanas vēsturi, proti, biodīzeļdegvielas daudzumu, ko tā patiešām bija laidusi tirgū iepriekšējos gados, jo sākotnējais sadalījuma koeficients 0,6 ar Ministrijas dekrētu Nr. 156/2008 tika samazināts uz 0,55.
44. Lielāka īpatsvara piešķiršanas kritērijam par katra attiecīgā uzņēmuma ražošanas vēsturi rezultātā tā sauktie “vēsturiskie” ražotāji, kas biodīzeļdegvielas nozarē darbojas jau vairākus gadus, katru reizi saņēma lielāku biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas samazināta nodokļu likme, daudzumu nekā tika piešķirts ražotājiem, kuri, lai gan tiem bija lielāka ražošanas jauda, šajā tirgū bija ienākuši vēlāk. Pēc tam, kad *Consiglio di Stato* (Valsts padome) atcēla valsts tiesību normas, kurās bija

paredzēti biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas samazināta nodokļu likme, daudzumu [kvotu] piešķiršanas kritēriji, Itālijas likumdevējs ieviesa pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu, ar kuru katra attiecīgā uzņēmuma ražošanas vēstures un tā ražošanas jaudas kritērijiem tika piemērots tas pats koeficients, proti, 0,5 attiecībā uz katru kritēriju.

- 45 Ņemot to vērā, ir jāprecizē, kā izriet no Tiesai iesniegtās informācijas, ka iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums neietekmē ne saņēmēju loku, kuri iepriekš guva labumu no atvieglota nodokļu režīma, ne atbalsta shēmas budžetu, ko Komisija atļāvusi ar 2008. gada lēmumu par apstiprināšanu, un nepagarina šīs shēmas ilgumu. Tāpat netiek ietekmēta ne produkta, uz kuru attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme, definīcija, ne arī pati šī likme.
- 46 Otrkārt, runājot par attiecīgajiem lēmumiem par apstiprināšanu, ir jāatgādina – kā atkāpes no LESD 107. panta 1. punktā paredzētā vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderīgumu ar iekšējo tirgu –, ka Komisijas lēmumi, ar ko ir atļauta atbalsta shēma, ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2018. gada 20. septembris, *Carrefour Hypermarchés* u.c., C-510/16, EU:C:2018:751, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 47 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot šādus Komisijas lēmumus, ir ne vien jāaplūko pats to teksts, bet arī jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts sniegtais paziņojums (spriedums, 2018. gada 20. septembris, *Carrefour Hypermarchés* u.c., C-510/16, EU:C:2018:751, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 48 Konkrētajā gadījumā no attiecīgajiem lēmumiem par apstiprināšanu izriet, ka kritēriji produkta, uz ko attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme, daudzumu piešķiršanai shēmas saņēmējiem uzņēmumiem nav uzskatāmi par apstākli, pamatojoties uz kuru Komisija ir apstiprinājusi pamatlietā aplūkotās atbalsta shēmas iepriekšējās versijas.
- 49 It īpaši, lai gan nav apstrīdams, ka biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas atvieglots nodokļu režīms, daudzumu piešķiršanas kritēriji Komisijai tika paziņoti vēlākais paziņojumā par izmaiņām, kas ir 2008. gada lēmuma par apstiprināšanu priekšmets, šie kritēriji nav skaidri pārbaudīti nevienā no attiecīgajiem lēmumiem par apstiprināšanu.
- 50 Attiecīgās atbalsta shēmas saderības ar iekšējo tirgu pārbaude ir balstīta uz citiem elementiem, tostarp – it īpaši saistībā ar 2008. gada lēmumu par apstiprināšanu – uz nosacījumiem, kas izklāstīti Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai (OV 2001, C 37, 3. lpp.) E.3.3. iedaļā par darbības atbalstu atjaunojamo energoresursu ražošanai. Tādējādi šī lēmuma 32. un 36. apsvērumā Komisija ir pārbaudījusi produktu, kuriem ir piemērojami nodokļu atvieglojumi, definīcijas atbilstību šo pamatnostādņu 6. punktam un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/30/EK (2003. gada 8. maijs) par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā (OV 2003, L 123, 42. lpp.). Minētā lēmuma 38.–45. apsvērumā Komisija pārbaudīja, vai atbalsta aprēķins atbilst minēto pamatnostādņu 56. punktā norādītajiem kritērijiem un vai tas izslēdz pārmērīgas kompensācijas risku. Šajā kontekstā Komisija ņēma vērā faktu, ka nodokļu atvieglojumi pastāvēja vienlaikus ar attiecībā uz biodegvielu paredzēto pienākumu par laišanu apgrozībā.
- 51 Taču ne no attiecīgajiem lēmumiem par apstiprināšanu, ne no Tiesai saistībā ar šīm lietām iesniegtajiem apsvērumiem neizriet, ka ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu ieviestās izmaiņas attiecībā uz kritērijiem biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas samazināta nodokļu likme, kvotu piešķiršanai saņēmējiem uzņēmumiem varētu ietekmēt jebkādu šajos lēmumos ietverto vērtējumu

elementu. Turklāt tas vien, ka attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai valsts tiesiskā regulējuma projektu, kurā ir paredzēta šai iestādei paziņotā atbalsta shēma, nekādā ziņā nenozīmē, ka visi šī projekta elementi ir jāuzskata par būtiskiem, ja, kā tas ir šajā lietā, pēc šī paziņojuma ir pieņemts lēmums, ar kuru Komisija atļauj attiecīgo atbalsta shēmu. Šāda pieeja atņemtu lietderīgo iedarbību jēdzienam “izmaiņas esošajā atbalstā”, kas, kā izriet no paša Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma formulējuma, kā ir atgādināts šī sprieduma 40. punktā, attiecas nevis uz visām izmaiņām esošajā atbalstā, bet gan tikai uz tādām izmaiņām, kas ietekmē šī atbalsta saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu.

- 52 Protams, no 2002. gada lēmuma par apstiprināšanu 23. apsvērums, 2005. gada lēmuma par apstiprināšanu 22. apsvērums un 2008. gada lēmuma par apstiprināšanu 46. apsvērums izriet, ka Itālijas iestādes ir apņēmušās iesniegt Komisijai gada ziņojumus, lai [tā] uzraudzītu pārmērīgo kompensāciju. Šajos ziņojumos it īpaši bija jānorāda izejvielu izmaksas un ražošanas izmaksas, piešķirtās kvotas un sabiedrības, kurām tās piešķirtas, kā arī visi citi dati, kas Komisijai ļauj novērtēt, vai patiešām pastāv pārmērīga kompensācija. Tāpat Itālijas iestādēm arī tika atgādināts, ka tām iepriekš ir jāinformē Komisija par katrām izmaiņām nosacījumos, ar kādiem atbalsts tiek piešķirts.
- 53 Tomēr, pirmkārt, it īpaši no 2005. gada lēmuma par apstiprināšanu 17. apsvērums un 2008. gada lēmuma par apstiprināšanu 44. apsvērums izriet, ka pārmērīgas kompensācijas risks neizriet no pašiem kritērijiem produktu, uz ko attiecas samazināta nodokļu likme, [kvotu] sadalīšanai, bet gan ir atkarīgs no attiecības starp enerģijas ražošanas izmaksām, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un parastās dīzeļdegvielas tirgus cenu. Tā kā atbalsts sedz tikai starpību starp šīm abām summām, neskarot saprātīgu peļņu, pārmērīga kompensācija ir izslēgta.
- 54 Turklāt, lai gan pamatlietā aplūkoto izmaiņu rezultātā tika mainīts īpatsvars, kas bija piešķirts abiem parametriem, kurus Itālijas likumdevējs ir norādījis kā atbilstošus atbalsta sadalīšanai, proti, katra attiecīgā uzņēmuma faktiskās ražošanas vēsturei un tā ražošanas jaudai, šiem abiem kritērijiem joprojām ir nozīme un turpmāk pamatlietā aplūkojamajā atbalsta shēmas versijā tiem pat ir vienāds īpatsvars, līdz ar to, ņemot vērā arī faktu, ka akcīzes nodokļa likmes palika nemainīgas, attiecīgās izmaiņas nevar likt apšaubīt Komisijas izdarīto konstatējumu 2008. gada lēmuma par apstiprināšanu 45. apsvērumā, ka saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu samazinātu akcīzes nodokļa likmi var attiecināt tikai uz kādu katra saņēmēja uzņēmuma ražošanas daļu.
- 55 Otrkārt, nevar uzskatīt, ka tāda vispārēja norāde kā 2005. gada lēmuma par apstiprināšanu 22. apsvērumā minētā, saskaņā ar kuru Itālijas iestādēm ir iepriekš jāpaziņo Komisijai par visām izmaiņām nosacījumos, ar kādiem atbalsts tiek piešķirts, būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek grozīts LESD 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas pienākuma tvērums, ciktāl tas, kā izriet no šī sprieduma 39.–41. punkta, ir piemērojams vienīgi attiecībā uz izmaiņām esošajā atbalstā, kas var ietekmēt atbalsta pasākuma saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu. To turklāt apstiprina fakts, ka 2008. gada lēmuma par apstiprināšanu 48. apsvērumā Komisija ir norādījusi uz šo pienākumu paziņot par izmaiņām atbalsta shēmā, skaidri precizējot, ka šāda paziņošana ir jāveic saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu un atbilstošajām Regulas Nr. 659/1999 un Regulas Nr. 794/2004 normām.
- 56 Treškārt, tas, ka pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā veiktās priekšrocības piešķiršanas kritēriju pārdefinēšanas dēļ dažiem saņēmējiem tiek piešķirts mazāk biodīzeļdegvielas, uz ko attiecas samazināta nodokļu likme, kvotu nekā sākotnēji paredzētās, savukārt citiem saņēmējiem piešķirto kvotu skaits tiek palielināts, nevar ietekmēt Komisijas vērtējumu attiecīgajos lēmumos par apstiprināšanu, kurā tā aplūkoto atbalsta shēmu uzskatīja

par saderīgu ar iekšējo tirgu. It īpaši Tiesas rīcībā esošie elementi, kuri ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, nepierāda, ka šīs izmaiņas liktu apšaubīt attiecīgās atbalsta shēmas mērķi samazināt izmaksas, kas radušās biodīzeļdegvielas ražotājiem un maisītājiem, vai arī Komisijas attiecīgi veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru kā darbība par labu atjaunojamajiem energoresursiem un līdz ar to par labu vides aizsardzībai atbalsta shēma gan tās sākotnējā versijā, gan tās versijās ar izmaiņām ir un turpina būt saderīga ar Savienības tiesībām.

- 57 Ir jāpiebilst, ka šī attiecīgo lēmumu par apstiprināšanu interpretācija atbilst arī Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru Komisija atbalsta shēmas gadījumā var vienīgi izpētīt attiecīgās shēmas vispārējās raksturiezīmes, un tai nav pienākuma pārbaudīt katru atsevišķo piemērošanas gadījumu, jo Komisijas pārbaudei tādējādi nav jāattiecas uz katra attiecīgā uzņēmuma individuālo situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 20. septembris, *Carrefour Hypermarchés* u.c., C-510/16, EU:C:2018:751, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 4. marts, Komisija/*Fútbol Club Barcelona*, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 65. punkts). Turklāt atbalsta shēmas gadījumā Komisija var vienīgi novērtēt, vai šī shēma ir nepieciešama kāda no LESD 107. panta 3. punktā paredzētajiem mērķiem sasniegšanai (spriedums, 2013. gada 13. jūnijs, *HGA* u.c./Komisija, no C-630/11 P līdz C-633/11 P, EU:C:2013:387, 114. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 58 No tā izriet, ka izmaiņas atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu, sadalījuma kritērijos nav ietekmējušas šo shēmu veidojošos elementus, tādus kā tos ir izvērtējusi Komisija saistībā ar attiecīgajiem lēmumiem par apstiprināšanu, lai novērtētu minētās shēmas saderību ar iekšējo tirgu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 13. decembris, *Rittinger* u.c., C-492/17, EU:C:2018:1019, 59. punkts). Līdz ar to šīs izmaiņas nav “izmaiņas esošajā atbalstā” Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punkta un Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, un tādējādi tās nav “jauns atbalsts”, uz kuru attiecas LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums. No tā izriet, ka to ieviešana nevar tikt uzskatīta par nelikumīgu tikai tādēļ, ka tās iepriekš nav tikušas paziņotas Komisijai.
- 59 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 107. un 108. pants, kā arī Regulas Nr. 659/1999 un Regulas Nr. 794/2004 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka izmaiņas Komisijas atļautā atvieglotā nodokļu shēmā biodīzeļdegvielai nevar tikt uzskatītas par jaunu atbalstu, uz ko attiecas paziņošanas pienākums atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam, ja ar šīm izmaiņām ar atpakaļejošu spēku tiek grozīti biodīzeļdegvielas, uz ko saskaņā ar šo shēmu attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme, kvotu sadalījuma kritēriji, ar nosacījumu, ka minētās izmaiņas neietekmē attiecīgo atbalsta shēmu veidojošos elementus, tādus kā tos ir izvērtējusi Komisija, pārbaudot minētās shēmas iepriekšējo versiju saderību ar iekšējo tirgu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 60 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

LESD 107. un 108. pants, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai, kurā grozījumi

izdarīti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 734/2013 (2013. gada 22. jūlijs), un Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Regulu Nr. 659/1999, tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka izmaiņas Komisijas atļautā atvieglotā nodokļu shēmā biodīzeļdegvielai nevar tikt uzskatītas par jaunu atbalstu, uz ko attiecas paziņošanas pienākums atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam, ja ar šīm izmaiņām ar atpakaļejošu spēku tiek grozīti biodīzeļdegvielas, uz ko saskaņā ar šo shēmu attiecas samazināta akcīzes nodokļa likme, kvotu sadalījuma kritēriji, ar nosacījumu, ka minētās izmaiņas neietekmē attiecīgo atbalsta shēmu veidojušos elementus, tādus kā tos ir izvērtējusi Komisija, pārbaudot minētās shēmas iepriekšējo versiju saderību ar iekšējo tirgu.

[Paraksti]